

Sygn. akt I C 1919/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę 4 013,54 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt IC 1919/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 4013,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 15 maja 2013r. oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że wierzytelność wynika z umowy, której przedmiotem było świadczenie na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych (w tym dostępu do Internetu), a także na podstawie wyciągu z księgi rachunkowej Funduszu o nr (...), który stanowi dokument urzędowy w zakresie dokonania na rzecz przelewu wierzytelności. Podniesiono, że pozwana była związana z pierwotnym wierzycielem – (...) S.A. umową, której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z tytułu przedmiotowej umowy winna uiścić na rzecz pierwotnego wierzyciela kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu, będąca ekwiwalentem świadczonych przez niego usług, czego obiektywnie nie uczyniła, co potwierdzają załączone do pozwu dokumenty księgowe wystawione przez pierwotnego wierzyciela. Strona powodowa w dniu 21 lutego 2013r. na podstawie umowy przelewu nabyła wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 3828,11 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne oraz kwota 185,43 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 24 grudnia 2012r. r. od dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Pozwana A. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 5 września 2013r. przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając że nie zgadza się z twierdzeniami powoda, gdyż nie wie z czego wynika kwota przedmiotu sporu. Pozwana zarzuciła, że nie została powiadomiona o zbyciu wierzytelności oraz, nie rozumie co znaczy „nieuiszczona wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi” na kwotę 3821,11 zł. Pozwana przyznała, że zawarła umowę z (...) S.A. oraz, że w wyniku tej umowy powstała zaległość wobec (...) S.A. za nieopłacone faktury na kwotę 1444,55 zł, co do których toczyło się inne postępowania sądowe i obecnie prowadzona jest egzekucja przez komornika w W.. Pozwana podkreśliła, że nie wie z czego wynika kwota, której żąda powód, a dołączonej do pozwu noty obciążeniowej wcześniej nie otrzymała.

Ponadto wskazała, że nie zerwała umowy z telekomunikacją, ani też nie otrzymała wypowiedzenia umowy przez Telekomunikację. Nie otrzymała również informacji o sprzedaży wierzytelności.

Bezsporne między stronami było, że pozwana zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej (klient biznesowy) w dniu 22 października 2010r.

Sąd ponadto ustalił następujący stan faktyczny:

Umowa z dnia 22 października 2010 r. nr (...) została zawarta na czas określony, który upływa z końcem miesiąca, liczony od dnia rozpoczęcia świadczenia usług. W umowie nie wskazano na jaki okres umowa została zawarta. W ramach umowy abonent korzystał z oferty promocyjnej „przyłączenie od 1 zł”, której zasady zostały określone w regulaminie promocji lub regulaminie oferty okresowej. W ramach oferty promocyjnej Abonent otrzymał ulgę w wysokości 180,32 zł. Zgodnie z § 4 pkt 2 umowy w przypadku rozwiązania umowy zawartej na czas określony przez TP z winy Abonenta lub jej rozwiązania przez abonenta prze upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, TP ma prawo zażądać zwrotu przyznanych abonentowi ulg, pomniejszonych o proporcjonalną ich wartość za okres od zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, określonych w umowie, regulaminie lub cenniku promocji lub ofert okresowych.

W 1 dniu 29 października 2013r. (...) S.A. wystawiła duplikat noty obciążeniowej nr (...) z dnia 9 grudnia 2012r. informujący „ HURT – (...) art. Wielobranżowymi K. K. A.” o obciążeniu kwotą (...),11 z tytułu opłaty dodatkowej za zerwanie umowy.

W dniu 21 lutego 2013r. (...) S.A. zawarła ze stroną powodową (...) z siedzibą w W. Porozumienie nr (...) do umowy ramowej cyklicznej sprzedaży wierzytelności z dnia 25 września 2012r. W załączniku do porozumienia nr (...)pod poz. (...) wymieniono firmę pozwaną „(...) A. K.”, wskazując, że łączna kwota zadłużenia wynosi 3828,11 zł. Strona powodowa w dniu 9 maja 2013r. wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych (...), w którym wskazano, że zadłużenie w kwocie 4013,54 zł na dzień 9 maja 2013r. względem pozwanej strona powodowa nabyła od (...) S.A. na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 21 lutego 2013r.

Dowód:

- Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 30 32;
- wyciąg z ksiąg rachunkowych FS k. 23;
- porozumienie nr (...) i umowa ramowa cyklicznej sprzedaży wierzytelności wraz załącznikiem k.24 – 27;
- nota obciążeniowa – duplikat k. 29.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2013r. strona powodowa skierowała do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 3975,36 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 33 – 34.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W świetle dowodów – dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, w szczególności umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 22 października 2010 r. roszczenie powoda jest wątpliwe z wielu przyczyn. Podkreślić należy, że z uwagi na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności, że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem z umowy łączącej stronę pozwaną z pierwotnym

wierzycielem nie wynika, na jaki określony okres umowa ta została zawarta. Stąd też nie sposób ustalić, czy zasadne w było obciążanie pozwanej karą za zerwanie umowy (taką przyczynę wskazano w nocie obciążeniowej, choć w pozwie powód wskazał, że dochodzona kwota 3828,11 zł stanowi nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne). Pozwana zaprzeczyła, by rozwiązała umowę z (...) S.A. a także, by usługodawca wypowiedział jej omawianą umowę. Strona powodowa nie dostarczyła też żadnych dokumentów potwierdzających datę i przyczynę rozwiązania umowy z pozwaną z jej winy przed upływem okresu na jaki ją zawarto (który jak wyżej wskazano nie został w umowie określony). Gdyby nawet przyjąć, że do rozwiązania umowy doszło z winy pozwanej przed upływem okresu na jaki została zawarta, to strona powodowa nie wykazała w jaki sposób i w oparciu o które postanowienia umowne, regulaminy promocji czy też regulaminy ofert okresowych wyliczono podlegające zwrotowi, w oparciu o §4 pkt 2 umowy (regulaminu), ulgi przyznane pozwanej. W tym postanowieniu umownym wskazano, że (...) S.A. ma prawo zażądać zwrotu przyznanych abonentowi ulg, pomniejszonych o proporcjonalną ich wartość, za okres od zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, określonych w umowie, regulaminie lub cenniku promocji lub ofert okresowych. Tymczasem strona powodowa nie wykazała, na jaki czas zawarto umowę o świadczenie usług, kiedy umowa została rozwiązana, w jakiej wysokości pozwanej przyznano ulgi oraz na podstawie jakich cenników bądź regulaminów i ostatecznie w jaki sposób, za jaki okres, naliczono kwotę ulg podlegającą zwrotowi. Podkreślić trzeba, że Sąd wezwał stronę powodową do przedłożenia tych wszystkich dokumentów, z których wynika podstawa obciążenia pozwanej dochodzoną należnością i mimo wezwania, strona powodowa nie przedłożyła wymaganych dokumentów. Jedynie w odpowiedzi na wezwanie w piśmie procesowym z dnia 18 marca 2014r. powódka wyjaśniła, że podstawą roszczenia jest § 4 pkt 2 regulaminu, a kwota zwrotu ulg wykazana została w nocie obciążeniowej. Jak już wyżej wskazano, nota obciążeniowa nie stanowi dokumentu, z którego wynika wysokość i prawidłowość naliczonej kwoty ulg podlegających zwrotowi, a pozwana zakwestionowała prawidłowość i zasadność obciążenia jej tymi należnościami, a także zaprzeczyła by otrzymała od cedenta notę obciążeniową oraz zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności. Strona powodowa faktu doręczenia pozwanej tych dokumentów również nie udowodniła. Roszczenie powoda jest więc w świetle powyższych okoliczności wątpliwe, a mając na względzie, że strona powodowa nie sprostала ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd oddalił powództwo w niniejszej sprawie.